

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek (przewodniczący)

SSN Paweł Wiliński

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **S. K.**,

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2024 r., kasacji wniesionej Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego,

od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 września 2021 r., sygn. akt II K 213/18,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej S. K. i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

Paweł Wiliński Piotr Mirek Włodzimierz Wróbel

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 27 września 2021 r. (sygn. akt II K 213/18) S. K. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w

zw. z art. 12 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 14 listopada 2018 r. w związku z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w ilości 20 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 złotych. Wyrok nie został przez oskarżonego zaskarżony, nie sporządzano również uzasadnienia rozstrzygnięcia zapadłego wobec S. K.. Orzeczenie w stosunku do S. K. uprawomocniło się w dniu 5 października 2021 r.

Kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. na korzyść skazanego wniósł Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. oraz art. 6 k.p.k. poprzez błędne uznanie, że nastąpiło prawidłowe doręczenie oskarżonemu zawiadomienia o terminie rozprawy w trybie art. 133 k.p.k., a tym samym, że zaistniały warunki do prowadzenia rozprawy pod jego nieobecność, co uniemożliwiło oskarżonemu realizację przysługującego mu prawa do obrony.”*

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w zaskarżonym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Jak słusznie wskazał Rzecznik Praw Obywatelskich w toku postępowania przygotowawczego, podczas pierwszego przesłuchania, S. K. podał jako adres zamieszkania: [...], C. Jednak podczas kolejnego przesłuchania, w którym występował jako podejrzany, adres ten nie został ponownie wskazany. W swoich wyjaśnieniach S. K. zadeklarował, że nie zamierza utrudniać prowadzenia sprawy ani mataczyć, posiada stały adres zamieszkania w C. przy ul. [...], i zapewnił, że będzie stawiał się na każde wezwanie oraz nie planuje opuszczać kraju. W związku z tak jednoznaczną deklaracją podejrzanego dotyczącą miejsca zamieszkania,

wszelka korespondencja w sprawie powinna być kierowana na adres wskazany podczas tego przesłuchania. Tymczasem na każdym etapie postępowania, zarówno przygotowawczego, jak i sądowego, korespondencja i zawiadomienia o terminach rozpraw były konsekwentnie wysyłane na wcześniejszy adres przy [...], który nie odpowiadał aktualnym danym podanym przez podejrzanego.

Nie ulega wątpliwości, że te stwierdzone i opisane uchybienia pozbawiły oskarżonego prawa do udziału w rozprawie, co stanowi rażące naruszenie przepisów art. 117 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 374 § 1 k.p.k. To z kolei doprowadziło do rażącego naruszenia jego prawa do obrony (art. 6 k.p.k.). W sposób fundamentalny zniweczono podstawowe prawo podsądnego wynikające z konstytucyjnie gwarantowanego prawa do obrony, tj. uprawnienie do osobistego stawiennictwa i prowadzenia własnej obrony w sposób bezpośredni przed sądem. Oskarżony może zrezygnować z tego, ale warunkiem formalnym dla uczynienia zadość podstawowym obowiązkom wymiaru sprawiedliwości w tym zakresie jest prawidłowe powiadomienie go o miejscu i czasie jego sprawy karnej. Tylko wówczas osoba może podjąć racjonalną decyzję co do własnego procesowego stanowiska. Tego niewątpliwie oskarżony został niezasadnie pozbawiony.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

r.g.

Paweł Wiliński Piotr Mirek Włodzimierz Wróbel